

Ваня Костова - В очакване да съмне

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Залостената портичка изхърква,
един синджир препасал я през кръста.
Прииска ми се аз да се прекръстя,
пред къщата като пред празна църква.

Приседнала в очакване да съмне,
с кобилица на слабото си рамо.
Подуто е едното ѝ коляно
и слепи са очите ѝ безсънни.

[Припев:]

Но, дано държи, дано е още жива,
заклучената къща там в мрака.
Навярно тя не спи, все още чака,
човек да види в младата коприва.

Виси в небето ореха прегърбен,
пресъхнала от жажда е чешмата.
Ръждее изоставена асмата,
едва ли някой тука ще се върне.

[Припев: x2]

Но, дано държи, дано е още жива,
заклучената къща там в мрака.
Навярно тя не спи, все още чака,
човек да види в младата коприва.